

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 21, stk. 1, litra a), i Kommissionens forordning (EF) nr. 874/2004 om generelle retningslinjer for implementeringen af topdomænet.eu og dets funktioner samt principperne for registrering ⁽¹⁾ fortolkes således, at en rettighed som omhandlet i denne bestemmelse også foreligger,

a) når et varemærke, uden at der foreligger hensigt om at bruge det for varer eller tjenesteydelser, alene er blevet erhvervet med det formål i den første delperiode af den trinvis registrering at kunne ansøge om registreringen af et domæne, som svarer til en — fra det tyske sprog hentet — generisk betegnelse?

b) når det varemærke, der ligger til grund for domæneregistreringen, og som svarer til en — fra det tyske sprog hentet — generisk betegnelse, fraviger domænet i den forstand, at varemærket indeholder specialtegn, som udgik i domænenavnet, uanset at specialtegnene kunne være blevet transskriberet, og uanset at den omstændighed, at specialtegnene udgik, har ført til, at domænet adskiller sig fra varemærket på en måde, så det udelukker risikoen for forveksling?

2. Skal artikel 21, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 874/2004 fortolkes således, at der kun foreligger en berettiget interesse i de i artikel 21, stk. 2, litra a)-c) nævnte tilfælde?

Hvis dette spørgsmål besvares benægtende:

3. Foreligger der også en berettiget interesse som omhandlet i artikel 21, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 874/2004, når domæneindehaveren vil anvende domænet, som svarer til en — fra det tyske sprog hentet — generisk betegnelse, til en internetportal omkring temaet for den generiske betegnelse?

Hvis spørgsmål 1 og 3 besvares bekræftende:

4. Skal artikel 21, stk. 3, i forordning (EF) nr. 874/2004 fortolkes således, at kun de faktiske omstændigheder i litra a)-e) begrundet, at der foreligger ond tro som omhandlet i artikel 21, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 874/2004?

Hvis dette spørgsmål besvares benægtende:

5. Foreligger der også ond tro som omhandlet i artikel 21, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 874/2004, når domænet under den første delperiode af den trinvis registrering blev registreret på grundlag af et varemærke, som svarer til en — fra det tyske sprog hentet — generisk betegnelse, og domæneindehaveren kun erhvervede varemærket med henblik på at kunne søge domænet registreret under den første delperiode af den trinvis registrering og dermed komme før andre interesserede parter og i givet fald også før indehavere af rettigheder til tegnet?

⁽¹⁾ EUT L 162, s. 40.

Sag anlagt den 29. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-582/08)

(2009/C 69/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved R. Lyal og M. Afonso, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Det Forenede Kongerige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 169, 170 og 171 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾ og artikel 2, stk. 1, i trettende momsdirektiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter- foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område ⁽²⁾, idet det har nægtet tilbagebetaling af indgående afgift for visse transaktioner gennemført af afgiftspligtige personer, som ikke har hjemsted på Det Europæiske Fællesskabs område.

— Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at trettende momsdirektivs artikel 2, stk. 1, ikke kan fortolkes således, at den udelukker tilbagebetaling af moms opkrævet af varer og tjenesteydelser, som anvendes i forbindelse med de forsikrings- og finansielle transaktioner, som er nævnt i sjette momsdirektivs artikel 17, stk. 3, litra c) ⁽³⁾. Ifølge Kommissionen udgør Det Forenede Kongeriges lovgivning for så vidt som den ikke giver afgiftspligtige personer, som ikke har hjemsted på Det Europæiske Fællesskabsområde, ret til tilbagebetaling, en tilsidesættelse af fællesskabsretten.

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 326, s. 40.

⁽³⁾ EFT L 145, s. 1. Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag.